

Облишення чотирьох прив'язаностей

Джецюн Чок'ї Дракпа Г'ялцен

Дорогі друзі!

Сьогодні, в день Гуру Рінпоче, хочу поділитися із вами вченням, яке у стислій формі містить усю суть Сутри — *колісниці з характеристиками*. Коли у майстра школи Сак'я, поважного Чок'ї Дракпи Г'ялцена було видіння Владар Манджушрі, він попросив його викласти саму суть Дгарми. У відповідь на це Владар Манджушрі промовив наступні строфи, що відомі як вчення про “облишення чотирьох прив'язаностей”:

Якщо прив'язаний ти до цього життя, ти не є практиком Дгарми.
Якщо прив'язаний ти до трьох світів, тобі не притаманне зречення.
Якщо прив'язаний ти до власної вигоди, тобі не притаманна бодгічїтта.
Якщо чіпляння виникає, то немає погляду.

У першому рядку: “Якщо прив’язаний ти до цього життя, ти не є практиком Дгарми” йдеться здебільшого про вісім мирських турбот. В моєму розумінні, більшість наших думок протягом дня вирують довкола восьми мирських турбот. А кожен, хто потрапив у пастку восьми мирських турбот, не є справжнім практиком Дгарми.

У другому рядку: “Якщо прив’язаний ти до трьох світів, тобі не притаманне зречення” три світи — це самсара, циклічне існування, що по суті означає невпинне думання. Коли дозволяємо думкам захопити нашу увагу, ми не можемо розпізнати їхню суть, не можемо навіть розпізнати, чи вони є добрими, чи злими. Поки стрибаємо від однієї думки до іншої, ми не розпізнаємо причини ані циклічного існування, ані звільнення. За таких обставин немає жодних шансів для виникнення зречення. З іншого боку, щоби взріти природу власних думок і звільнитися від них, маємо зародити зречення.

Третій рядок — “Якщо прив’язаний ти до власної вигоди, тобі не притаманна бодгічітта” стосується того, як ми плекаємо співчуття і бодгічітту. У чистому щирому співчутті й бодгічітті немає жодного сліду чіпляння чи своєкорисливості. Тут власна вигода означає сподівання, які важко помітити, і які супроводжують усі наші дії та практики: коли сподіваємося отримати певну користь, що нас вдовольнить. Задля облишення такого непомітного чіпляння за власну вигоду маємо “мінатися місцями з іншими” у спосіб практики *тонглен* — даєння і прийняття.

І, нарешті, у останньому рядку: “Якщо чіпляння виникає, то немає погляду” чіпляння означає концепційну свідомість. Наші серця і уми повсякчас захоплені думками про минуле, теперішнє, чи то майбутнє. Ця безперервна концептуалізація є формою чіпляння. Коли цілковито позбавимося подібного чіпляння, то постане мудрість самоусвідомлення, істинний погляд. Але допоки нам притаманне чіпляння, істинний погляд не з’явиться.

Отже, сьогодні, у день Гуру Рінпоче, за допомогою цього сутнього вчення хочу нагадати вам, що ми всі маємо очищати власні серця та уми. Коли серце і ум занечищені, коли вдаємося до занечищених діянь, ми схильні забувати про найсуттєвіше. Тож, в якості нагадування нам усім, я вирішив поділитися цим сутнім вченням про “облишення чотирьох прив’язаностей”.

З любов’ю і молитвами,
сарва мангалам.

Пакчок Рінпоче